

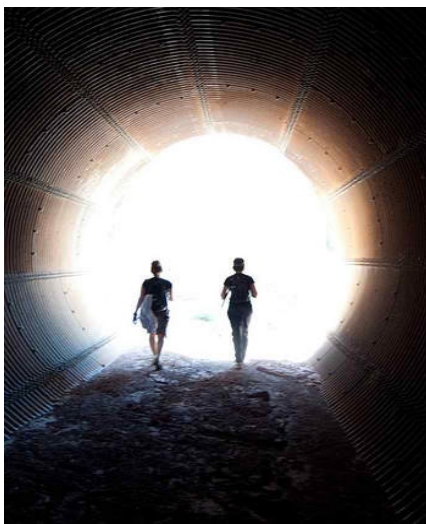
ΚΕΦΑΛΑΙΟ LVIII

Η Εξέλιξη της Ψυχής...
Η Θέωση.

Η μεγάλη στιγμή της ένωσης του Εγώ με το Υπερεγώ, είναι η στιγμή της θέωσης του ανθρώπου.

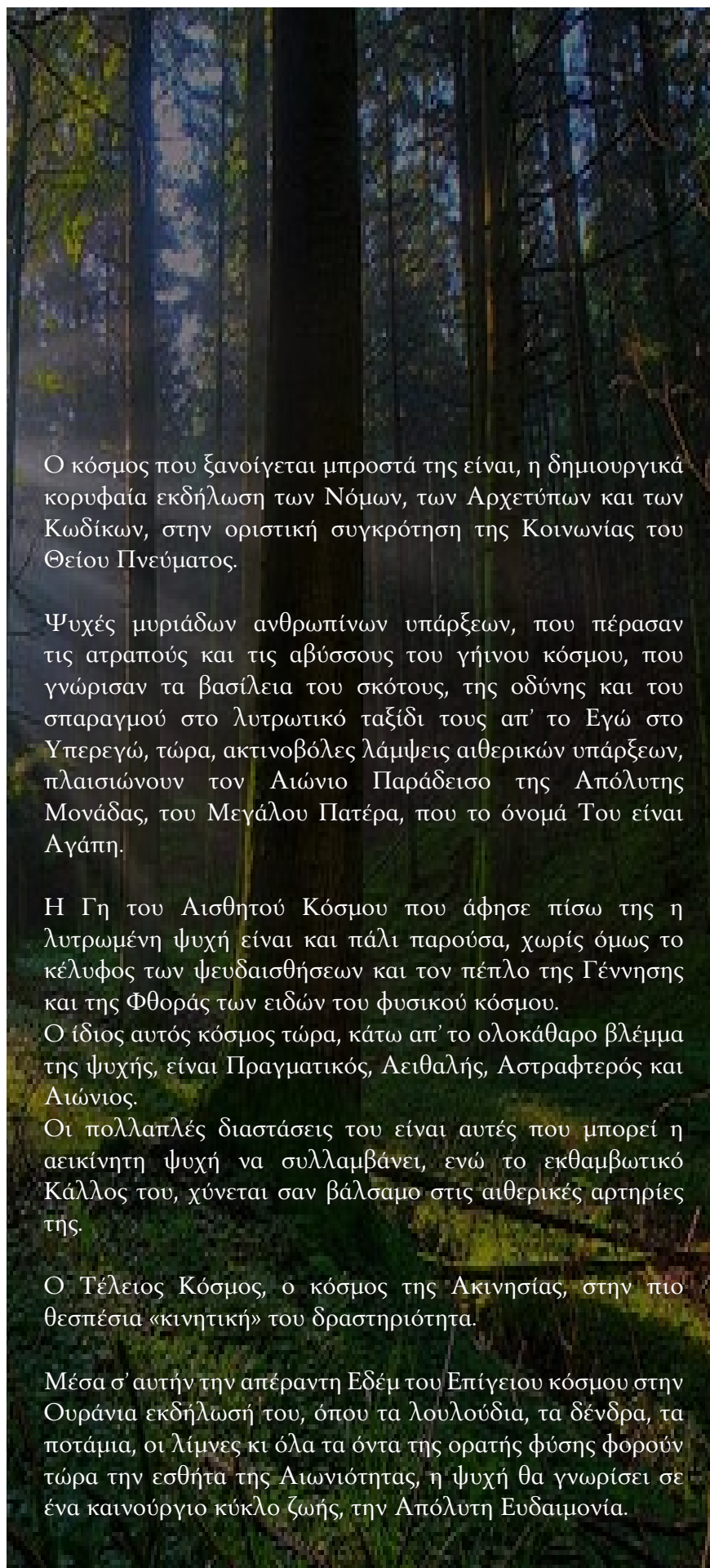

Η μεγάλη στιγμή της ένωσης του Εγώ με το Υπερεγώ, είναι η στιγμή της Θέωσης του Ανθρώπου. Είναι η στιγμή που το Νόημα της Ψυχής ταυτίζεται με το Νόημα της Λύτρωσης, σε μία μίξη απόλυτης Ευδαιμονίας και Γνώσης του Θεϊκού Κόσμου.

Είναι η στιγμή που η ατομική ψυχή εισέρχεται στην κοινωνία της Παγκόσμιας ψυχής, ατενίζοντας το απαστράπτον σύνολο της Αμέριστης Μονάδας, ενώ δέχεται κατά πρόσωπο τη θεϊκή αύρα της Απόλυτης Αγάπης.

Ψυχές μυριάδων ανθρωπίνων υπάρξεων, που πέρασαν τις ατραπούς και τις αβύσσους του γήινου κόσμου, που γνώρισαν τα βασίλεια του σκότους, της οδύνης και του σπαραγμού ...

Ο κόσμος που ξανοίγεται μπροστά της είναι, η δημιουργικά κορυφαία εκδήλωση των Νόμων, των Αρχετύπων και των Κωδίκων, στην οριστική συγκρότηση της Κοινωνίας του Θείου Πνεύματος.

Ψυχές μυριάδων ανθρωπίνων υπάρξεων, που πέρασαν τις ατραπούς και τις αβύσσους του γήινου κόσμου, που γνώρισαν τα βασίλεια του σκότους, της οδύνης και του σπαραγμού στο λυτρωτικό ταξίδι τους απ' το Εγώ στο Υπερεγώ, τώρα, ακτινοβόλες λάμπεις αιθερικών υπάρξεων, πλαισιώνουν τον Αιώνιο Παράδεισο της Απόλυτης Μονάδας, του Μεγάλου Πατέρα, που το όνομά Του είναι Αγάπη.

Η Γη του Αισθητού Κόσμου που άφησε πίσω της η λυτρωμένη ψυχή είναι και πάλι παρούσα, χωρίς όμως το κέλυφος των ψευδαισθήσεων και τον πέπλο της Γέννησης και της Φθοράς των ειδών του φυσικού κόσμου.

Ο ίδιος αυτός κόσμος τώρα, κάτω απ' το ολοκάθαρο βλέμμα της ψυχής, είναι Πραγματικός, Αειθαλής, Αστραφτερός και Αιώνιος.

Οι πολλαπλές διαστάσεις του είναι αυτές που μπορεί η αεικίνητη ψυχή να συλλαμβάνει, ενώ το εκθαμβωτικό Κάλλος του, χύνεται σαν βάλαμο στις αιθερικές αρτηρίες της.

Ο Τέλειος Κόσμος, ο κόσμος της Ακινήσιας, στην πιο θεσπέσια «κινητική» του δραστηριότητα.

Μέσα σ' αυτήν την απέραντη Εδέμ του Επίγειου κόσμου στην Ουράνια εκδήλωσή του, όπου τα λουλούδια, τα δένδρα, τα ποτάμια, οι λίμνες κι όλα τα όντα της ορατής φύσης φορούν τώρα την εσθήτα της Αιωνιότητας, η ψυχή θα γνωρίσει σε ένα καινούργιο κύκλο ζωής, την Απόλυτη Ευδαιμονία.

Ο Θεός

Ένας από τους κορυφαίους αρχαίους Έλληνες στοχαστές του 5ου αιώνα προ Χριστού, ο Μέλισσος, αναφέρει χαρακτηριστικά για τον Θεό: «Υπήρξε προ απείρου χρόνου και θα υπάρχει παντοτεινά! Γιατί, αν κάποτε ο Θεός είχε «αρχή», είναι απαραίτητο πριν απ' την αρχική γέννηση να μην υπήρχε, να ήταν ένα μηδέν. Αν όμως η αρχή Του βρισκόταν στο μηδέν, ποτέ δεν θα μπορούσε να υπάρξει. Αφού το μηδέν και το τίποτα, είναι το ίδιο πράγμα. Επομένως, ό,τι υπάρχει, είναι χρονικά άπειρο και αιώνιο. Αφού είναι άπειρο, είναι και Ένα. Γιατί αν ήταν δύο άπειρα, δεν θα ήταν κανένα από τα δύο άπειρα, γιατί το ένα θα άρχιζε εκεί που τελειώνει το άλλο.. Το άπειρο δεν έχει πέρατα, όμως ταυτόχρονα είναι ενιαίο, αυτοτελές, πλήρες, αρμονικόν και τέλειον. Εν το πάν».

Βασικό αντικείμενο της πίστης είναι η θεότητα. Στην Ινδική Μυθολογία οι θεοί αρχικά ήταν οι σοφοί, οι ισχυροί σε δύναμη, οι αγαθοί, οι εφευρέτες, οι αρχηγοί, οι γενάρχεις.

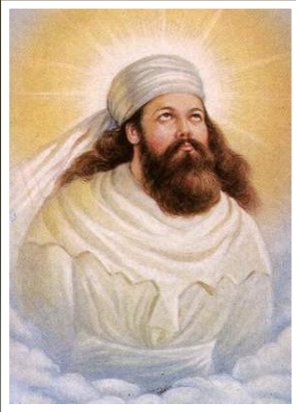
Σε παγκόσμια κλίμακα, σήμερα, η έννοια «Θεός», είναι διαμελισμένη σε θρησκευτικές οργανωμένες ομάδες, σε εκκλησίες, σε δόγματα, σε αιρέσεις, σε παραθρησκευτικές οργανώσεις, ακόμα και σε «θεοσοφικές επιχειρήσεις» καλυμμένες με τον μανδύα της «ευεργετικότητας».

Στην Φιλοσοφία, ο Θεός ως ιδέα, αντιπροσωπεύει την Αρχή και την Ουσία του Όντος, το αίτιον και το αιτιατόν της Δημιουργίας, καθώς και την σχέση του ανθρώπου με την ίδια την θεότητα.

Οι προσωκρατικοί φιλόσοφοι θεωρούν το Θεό ως αθάνατη και ανώλεθρη πρωταρχική υλική Αρχή. Ο Αναξίμανδρος ονομάζει τον Θεό «Άπειρον», ο Ηράκλειτος «Λόγον», ο Ξενοφάνης «Εν», ο Αναξαγόρας «Νου».

Κατά τον Πλάτωνα ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο από το Χάος, σύμφωνα με το Αρχέτυπον της «Ιδέας». Ο Πυθαγόρας πιστεύει στην θεϊκή δύναμη του Αριθμού, ενώ ο Αριστοτέλης βλέπει το Θεό σαν πρώτη κινητική αρχή «το πρώτον κινούν» το σύμπαν ολόκληρο, ενώ ο ίδιος είναι Ακίνητος.

Στην Χριστιανική πίστη, ο Θεός νοείται ως μοναδική αιτία της Δημιουργίας, Παντογνώστης, Παντοδύναμος, Αγέννητος και Αθάνατος.

Ζωροάστρης

Ερμής ο Τρισμέγιστος

Μωϋσής

Μωάμεθ

Βούδδας

Κρίσνα

Όμως, τι είναι αυτό που συνιστά την απόλυτη ευδαιμονία;
Η Γνώση! Η Επουράνια Γνώση!

Η ψυχή κρύβει μέσα της τη συνεχή αναζήτηση των γνωστικών στοιχείων που συνθέτουν τον κόσμο του υπερπέραν. Κάθε επόμενη στιγμή μαθαίνει.

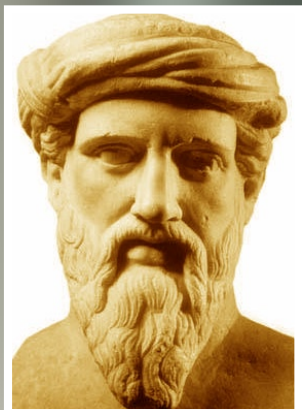
Ο Ουράνιος Κόσμος των Αρχετύπων, των Κωδίκων και των Συμβόλων, ο κόσμος των Αριθμών και των Σχημάτων, ταυτισμένος με το Κάλλος του γήινου φυσικού κόσμου, αποτελεί το καινούργιο Σχολείο της ψυχής.

Αν η Γνώση σταματήσει, η ψυχή δεν έχει νόημα να ζει.!

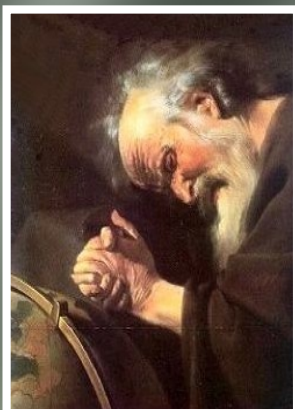
Στα καινούργια νοητικά της ταξίδια, που έχουν σαν σκοπό την διαρκή ποιοτική της βελτίωση, θα γνωρίσει όλες εκείνες τις αιθερικές υπάρξεις που κάποτε έπαιξαν ενεργό ρόλο στην υπηρετηση του Καλού και του Αγαθού στο Γήινο κόσμο.

Οι φυλές της Γης, από την αρχή της υπάρξεως του ανθρώπου και του κόσμου, είχαν πάντα την ανάγκη να κοιτούν ψηλά, να ψηλαφίζουν με το ερευνητικό τους βλέμμα τον ουρανό και να αναζητούν τις πηγές του Μεγάλου Πατέρα που θα τις λυτρώσει από τα δεινά της αναπόδραστης μοίρας τους.

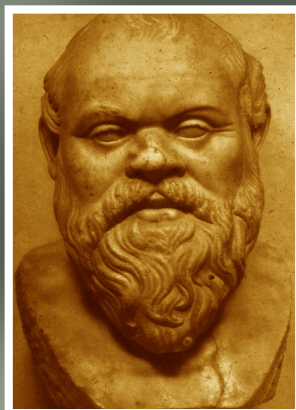

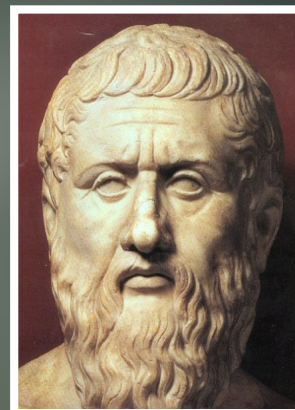
Πυθαγόρας

Ηράκλειτος

Σωκράτης

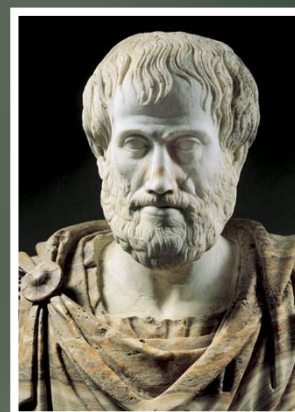
Πλάτων

Μέσα από τους καπνούς και την ομίχλη των καιρών, μέσα από τις προκαταλήψεις τις δεισιδαιμονίες και τις φρικιαστικές τελετουργίες των σκοτεινών παραθρησκευτικών κέντρων του πλανήτη, ξεπήδησαν σαν αστραφτερές λάμπες, φωτεινές μορφές ηρώων του Πνεύματος και της Αγάπης, για να δώσουν την «καινούργια φώτιση» στους λαούς που υπηρέτησαν.

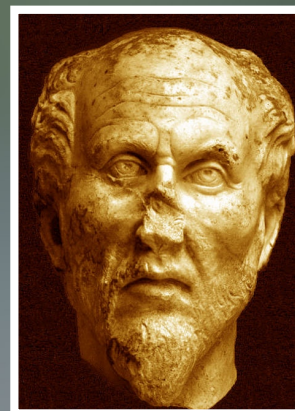
Στο πέρασμα των αιώνων, ο Κρίσνα, ο Βούδας, ο Ζωροάστρης, ο Ερμής, ο Μωϋσής, ο Μωάμεθ, ο Πυθαγόρας, ο Ηράκλειτος, ο Σωκράτης, ο Πλάτων, ο Αριστοτέλης, ο Πλωτίνος κι όλοι οι Άγιοι της Φιλοσοφίας, της Επιστήμης και της Θρησκείας, τράβηξαν την αυλαία στη σκηνή της Ανθρώπινης Γνώσης κι αποκάλυψαν τα μυστικά της Ζωής και του Θανάτου, της Γης και του Ουρανού, του Εφήμερου και του Αιώνιου κόσμου.

Διαμορφώθηκαν πεποιθήσεις και θρησκείες από σκαπανείς που γνώρισαν την εξορία, την πυρά και το θάνατο, επειδή τόλμησαν να πουν την αλήθεια στους βέβηλους, που κυριαρχούσαν στον κόσμο.

Αυτοί οι πνευματικοί ταγοί του γήινου κόσμου, τώρα, πανώριες αστραφτερές μορφές Αρχαγγέλων του Θεού, δίνουν και πάλι το παρών στον κόσμο των ουρανίων πνευμάτων.

Αριστοτέλης

Πλωτίνος

